

[Udenrigsministeren]

Jeg vil gerne sige, at når vi nu går med til det, der er ved at være færdigforhandlet, så gør vi det med en vis ulyst, og det har noget at gøre med et par andre ting, man har været inde på i debatten i dag, nemlig nødvendigheden af at forvalte midlerne så effektivt som overhovedet muligt. Vi ser ingen særlig begrundelse for at begynde at lave nye institutioner af den art, som der lægges op til her, og derfor har vi været betænkelige. Man skal jo passe på, at det ikke er bare det, at det får stemplet »nordisk« sat på sig, der gør, at man siger: jamen det må vi da endelig gøre. Vi må vurdere nødvendigheden af det og effektiviteten i udnyttelsen af midlerne.

Jeg vil gerne understrege, at for mig har der været noget meget vigtigt i, at vi ikke har ladet os friste af den meget kraftige stigning, der har været i midlerne til udviklingsbistand igennem de sidste år. Der har jo været tale om næsten en fordobling af de penge, vi bruger pr. år, fra vi kom til i 1982 og så til i dag. Næsten en fordobling. Og så kunne det jo være fristende at sige, at nå ja, når pengene kommer så hurtigt, så kan vi tage lidt lettere på den slags ting. Det har vi ikke gjort. Vi har lagt overordentlig stor vægt på at bevare kvaliteten i udviklingsbistanden og ikke lade os friste af f.eks. smukt klingende tanker om at skabe nye institutioner, som vi har tvivlet på at der nu også var effektiv brug for. Og det får vi brug for i de kommende år, for det er jo store beløb, vi taler om.

Der er flere, der har nævnt, at det jo også fremgår af flere henvisninger i Brundtland-rapporten, at niveauet for overførsler til udviklingslandene er så vigtigt. Så er det jo sørgeligt at se, at det danske eksempel ikke har smittet bedre af. Vi ser, hvordan Danmark som nævnt nogenlunde har fordoblet sin udviklingsbistand i de sidste 5 år, at vores bistandsprocent er steget meget stærkt. Der er jo tale om, at vi i de sidste 5 år har anvendt 20 mia. kr., og at den tekst, der skal stemmes om om lidt, lægger op til, at vi i de næste 5 år skal bruge 30 mia. kr. Altså voldsomt store beløb. Vi er i forvejen et af de fire lande i verden, der yder mest, når vi regner det ud som bistandsprocent. Vi vil måske være et af de tre eller to lande, der yder mest, i løbet af nogle år. Jamen så er det sørgeligt at se, at det gode eksempel ikke har smittet af, sådan som argumentet jo har været at det skulle.

Det er sørgeligt at se, at samtidig har de fleste andre industrilande sat deres bistandsprocent-

ter ned, sådan at vi i Danmark i dag er oppe på at have en bistandsprocent, der er næsten tre gange så høj som gennemsnittet for alle andre industrialiserede lande. Det har sammenhæng med det, der siges i Brundtland-rapporten om overførslernes størrelse, og det har også sammenhæng med den hjemlige diskussion om, hvad der er rimeligt.

(Kort bemærkning).

Margrete Auken (SF):

Jeg er såmænd lige ved at være ked af, at ministeren svarede på spørgsmålet om Nordisk Investeringsbank, for jeg tror, det havde været godt, om vi, når svaret var af den art, havde taget debatten i Nordisk Råd, hvor jeg håber at udenrigsministeren kommer, da det nu åbenlyst er tilkendegivet også af udenrigsministeren, at vi har en modstand mod at inddrage Nordisk Investeringsbank.

Lad mig bare sige her, at der jo ikke er tale om, at vi bare skal finde på en ny institution, fordi vi nu tilfældigvis har nogle penge og godt vil lave noget i nordisk sammenhæng. Det er ikke baggrunden for det forslag. Det er et gennemarbejdet forslag, og jeg synes, det er et af de steder, hvor vi har set et godt, konkret initiativ til at komme ud over de barrierer, som vi talte om før, hvor vi polariserer debatten mellem på den ene side idealisme og på den anden side kommerialisme.

Det er en skam, at det lige præcis er Danida, ikke alle i Danida, men temmelig toneangivende personer i Danida, der har været med til bare at sige: Æh bæh, det vil vi ikke, vi vil ikke lave noget nyt, vi er gode nok, sådan som vi er. For det er jo strengt taget det, ministeren siger i sit svar, når han refererer også den række udtalelser, der er kommet fra Danida i denne sammenhæng.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslag om motiveret dagsorden nr. D 41 af Helle Degn (S), Riishøj (SF) og Lone Dybkjær (RV) (se foran)

vedtoges med 74 stemmer (S, SF, RV og FK) mod 8 (FP); 48 (KF, V, CD og KRF) stemte hverken for eller imod.